

6

TENTAMEN MEDICUM
INAUGURALE,
DE
VARIOLIS.

QUOD,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

THOMAS WRIGHT,
ANGLUS.

—————*Nimium ne crede colori.* VIRG.

Prid. Id. Septemb. hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR, AULD, et SMELLIE,
Academiae Typographos.

—————
M,DCC,LXIX.

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30788864x>

PATRI SUO OPTIMO,

THOMÆ WRIGHT,

CHIRURGO EXPERTISSIMO,

ET

IN ARTE MEDENDI MULTUM VERSATO;

CUJUS CONSILIO, INDULGENTIÆ, ET AMICITIÆ,

OMNIA DEBET;

NEC NON

ALEXANDRO MONRO, M. D.

ANATOMES ET CHIRURGIAE

PROFESSORI CELEBERRIMO,

OMNI ERUDITIONE INSIGNI:

HAS STUDIORUM PRIMITIAS

D. D. D. C. Q.

THOMAS WRIGHT.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

VARIOLIS.

QUUM legibus hujus academiae nemo summos medicinae honores attingit, priusquam aliquod specimen peritiae dederit; ego, lauream Apollinarem petens, ad pauca de variolis dicenda, me accingo. Morbus pulchritudini tam inimicus, ut foeminas, forma deis aemulas, saepe facie fere divina spoliatur. Orcō vix evitato, et visu horrendas reddit. Neque viris parcit. Quantum laudem illi meruerunt, qui hunc hostem vicerunt, vel vires ejus nocivas fregerunt! quod infitioe factum est; A sed

sed de ea, variisque perficiendi modis, prorsus ab incepto alienum dicere; quia ab hominibus in re medica optime versatis tractata est, viz. DIMSDALE, BAKER, GLASS, cum multis aliis: Itaque de morbo non arte adhibito, sed casu contracto, dicam, et species diversas ab auctoribus numeratas, haud ex materie variolosa specificè diversa pendere, sed ex statu corporis aegroti, vel potentiis nocentibus, materiae variolosae alienis, ostendere conabor. Et haec etiam opinio clarissimi SYDENHAM esse videtur, qui, de variolis regularibus loquens, haec habet verba: “ Duplex est harum species (ut et variolarum quae quibusslibet annis infestant), vel distinctae sunt vel confluentes; quae, licet essentialiter, ut aiunt, non differunt, per illustriora symptomata quae hanc comitantur speciem, illam vero non item, haud difficulter ab invicem discriminantur *.”

* Syd. p. 122.

AN morbus Graecis medicis fuerit cognitus, argumenta haud proferam; quoniam medici nunc consentiunt, illos eum omnino ignorasse. Doctissimus FRIEND, in sua Medicinae Historia, ostendit, primum Saracenos, et deinde Arabes, et post illos Africanos, totamque pene Asiam et Europam, occupasse; et materie deportata etiam in Americam ex Europa, commercio regionis unius cum altera. Neque hoc mirum; nam videmus contagiones longe deportari, et pestes in Europam iterum iterumque hoc modo advectas, uti MEAD aliique qui de ea redixerunt, docent: Atque PRINGLE, in tractatu de Exercituum Morbis, febrem malignam inter milites in Scotiam afferri ab hominibus e carcere nuper ablatis, ostendit. Nam contagiones vestimentis, supellectili, et variis mercimoniis, dum sarcinis continentur, sine ullo incommodo diu haerere possunt; sed quam primum fasces sint resolutae, tanto cum impetu saepe adoriuntur, ut operarium subito e medio

medio tollant : Ex hoc fortasse accidit, quod saepe regiones proximae sint immunes, dum aliae longo intervallo diffitae morbo captae sunt.

SAUVAGES his verbis morbum defini-
nivit : “ Variola est genus phlegmasiae
“ exanthematicae, saepius epidemicae, cu-
“ jus eruptio in pustulis phlegmonodeis
“ ad suppurationem tendentibus, pisi
“ magnitudinem demum aequantibus,
“ consistit * ”.

HAC in definitione ad discretas tantum respicere videtur; nam in confluentibus, pustulae non tantum magnitudinem pisi superant, sed saepe totam faciem, vel portionem corporis magnam, veluti pustula una tegunt, et magis morbo convenire mihi videtur definitio quae sequitur.

VARIOLA est genus phlegmasiae exanthematicae, saepius epidemicae, cujus eruptio in pustulis phlegmonodeis cutaneis, modo distinctis, modo inter se cohaerentibus,

* Nos. Meth.

haerentibus, ad suppurationem tendentibus, consistit.

MORBI HISTORIA.

IN morbi historia tradenda, methodum SYDENHAMI sequor; quia hocce modo symptomata facilius colligam; Hic sedulus naturae observator in species regulares et irregulares, seu anomalas, morbum divisit; priores quarum febris inflammatoriae, posteriores lentae, vel putredinosae, symptomata comitantur.

OCULORUM splendor, hilaritas diminuta, anxietas levis, stupor, somnolentia, per tres vel quatuor dies morbum praecedunt; deinde sequuntur horrores et rigores, nausea, vomitus, in adultis ingens in sudores propensio, dolores capitis et dorsi ad scrobiculum cordis, arteriarum temporum pulsatio, delirium, dolores in latere, regione abdominis, artubus, cum pulsu pleno vel duro, quasi aeger

aeger pleuritide, nephritide, vel rheumatismo laboret * ; et sanguis crustam, inflammatoriam dictam, ostendit, urina sedimentum, antequam erumpunt, deponit.

PUSTULAE ad tertium, quartum, vel quintum diem erumpunt, ad tertium plerumque in confluentibus, sed aliquando serius ob doloris saevitiam †. Primo pulicum moribus sunt similes ‡, faciem et etiam collum et pectus occupantes, et deinde totum corpus, quae dolent tummentque; fauces aliquando inflammatione afficiuntur; et febris, ubi distinctae sunt, cessat, et, ubi confluentes, plerumque remittit. In confluentibus, cutis per totam faciem surgere videtur ||.

SEXTO circiter die, eruptione finita, os tenui saliva semper in confluentibus, et saepe in distinctis, ubi pustularum numerus est magnus, scatet, et ad veram sa-

* Syden. p. 126. † Ibid.

‡ Tissot. avis au peuple, vol. 1. p. 164.

|| Syden.

livationem augetur: In infantibus, diarrhoea salivationis officiis fungitur, et palpebrae aliquando adeo tument ut aegrotum visu orbent; pustularum interstitia rubescunt.

PUSTULAE, suam magnitudinem adeptae, pure implentur ordine quo primo apparuerunt, magis magisque dolent fauces, urina nonnunquam sanguinolenta, et totum corpus ita fit molestum, ut prae dolore vix cubitus somnusve; et quo magis confluent, eo magis accenditur febris. Febre ingravescente, dira nonnunquam adveniunt symptomata, ut pulmonum aliorumque viscerum inflammatio et defluxus viscidus, narium infarctio, suffocationem minitantur; et quanto atrociores fuerunt variolae, pustulae maturescentes colorem subfuscum induunt; gradatim faciei tumor et salivae fluxus diminuuntur, et circiter diem undecimum arescunt deciduntque pustulae, et ab hoc ad septimum decimum ex morbo fere convalescit aeger.

SQUAMULAE

SQUAMULAE furfuraceae pustulis succedunt, quas aliquando excipiunt foveae cutis, et mirum in modum vultum turpant *.

DE VARIOLIS ANOMALIS.

IN variolis anomalis ingens virium prostratio, vomitus, cutis arida, impetum ostendunt; carotides pulsant, oculi sunt vividi, dolent caput et lumbi saepe citra delirium ac soporem; eruptione finita, quae aliquando ad secundum diem fit †, remissio febris est parva, sed cito recurrit, anxietate, siti ingenti, levi delirio, comate, pulsu parvo et frequente; et vis functionum multum imminuta; stilla cruenta ex naribus oculisque, et sudor copiosus, fluit.

PUSTULARUM interstitia nonnunquam bullis aquae vel etiam petechiis scatent ‡, et pustulae aliquando sanguinem nigrum fundo

* Sydenh.
nimal.

† Helvetius de oeconom. animal.
‡ Morton, vol. 3. p. 60.

fundo gangraenoso effundunt. Urina materiem nigrescentem deponit, et omnia putredinis indicia apparent; nonnunquam etiam haud pure sed fero lim-pido turgent pustulae, et varie inter se cohaerent *; pustularum fundus circulusque ambiens sunt pallidi, et ab undecimo ad diem decimum septimum aeger vel morbo surgit, vel visit superos.

Tussis varia morbi stadia comitatur, phthisis, tabes, ulcera foeda, ophthalmia, aliquando post morbum manent, et nonnunquam etiam post morbum levantur†.

DIAGNOSIS.

FACILE est variolas ab omnibus fere aliis morbis distinguere, posteaquam pustulae magnitudinem suam adeptae sunt; at, antea quam erumpunt, vel inter erumpendum, saepe perdifficile est, et peritissimi hoc in studio nonnunquam errant; nam

B

nunc

* Helvetius.

† Home principia med. 173.

nunc morbillorum nunc erysipelatis ritu erumpunt *.

PRIMUM quod variolas instare monstrat, est, si epidemice grassantur symptomatibus antea enumeratis supervenientibus; stupor et somnolentia sunt signa futuri morbi; et, si infantes plus solito torpidi sunt, variolas adesse dicas †.

Tussis stillicidium humoris ex oculis et naribus, quae eruptionem morbillorum praecedunt, et maculae quae vix supra cutem surgunt, et ad desquamationem furfuraceam vergunt, morbillorum eruptionis plerumque notam satis certam tribuunt. Erysipelas in majores areas pollicares subtumidas sese diffundit.

ETSI ad eruptionem in diagnosi inter illas aliasque eruptiones exanthematicas difficultas occurrit, tamen, procedente morbo, vix aliquis falli potest; nam aliae haud in pustulis ita prominentibus surgunt; neque materia purulenta implentur, nec ad suppurationem febris aequae ac in variolis accenditur.

PROGNOSIS.

* Sydenh. 127.

† Boerh. p. m. vol. 5 p. 301.

P R O G N O S I S.

Ubi in morbi ingressu febris cum delirio, pulsuque pleno et duro, aliisque inflammationis signis, supervenit, numerus pustularum plerumque est magnus, et saepe confluunt; et quo major numerus in facie, eo plus periculi. Sed in infantibus, ubi convulsiones morbum praecedunt, dentitione facta, morbus plerumque est boni moris, et pustulae raro confluunt *.

Si febris post eruptionem cessat vel remittit, et pustulae pure coloris subalbidi implentur et turgent, basesve rubescunt, et post febrem suppuratoriam gradatim detumescunt facies, manus, pedesque in ordine, et copia salivae diminuitur, et urina colorem proprium et sedimentum habet, res est in vado. E contra, si delirium vel coma manet, et pustulae

* Syden. P. 122.

flulae vel interstitia pallent vel subito recedunt, et materies illis inclusa est tenuis et subflava; si ptyalismus omnino sistit, et urina sit limpida et magna in copia, multum aegroto metuendum est; nam floccorum collectio tendinumque subfultus superveniunt, et mortis instantis sunt nuncii.

IN anomalis, animi dejectiones, petechiae, vel pustulae nigrae vel nigricantes, cum siti ingente et delirio vel comate post eruptionem manente, cum convulsionibus, periculum ostendunt. Si urina sedimentum fuscum praebat, alvusque aegro insciente dejicitur, actum est; sed, si pustulae petechiaeque ad colorem rosaceum vergunt, animi dejectiones et coma vel delirium pustulis erumpentibus levantur, urinaque sedimentum proprium deponit, spes est salutis. Plerumque ubi in faeminis menses adsunt, bonum est omen.

Si diarrhoea alvo stipatae subito supervenit, periculum adfert; aliter non; lingua
crusta

crusta fusca obducta est digna carbone notanda. Mulieres gravidae saepissime abortum faciunt, et raro convalescunt.

ANTEQUAM causas quae speciebus diversis variolarum ansam praebent enumeremus, necesse erit pauca de contagionibus dicere, quarum definitio est, Materies quae in corpus recepta parva in copia, tamen est praedita potestate partem fluidorum assimilandi, et molem suam augendi. fatis ad commotiones et morbos saepe periculosissimos ciendos.

COMMOTIONES quae ex illis oriuntur ex vi stimulatrice, sedativa, vel septica, originem ducunt; sed numerus major ex duabus prioribus, ut notat GAUBIUS, qui dicit, “longe plurima tamen, eademque perniciosissima, ipsum vitale principium invadunt, hujus motus aut irritatione violenta perturbando, aut vehementissime incitando, aut injecto torpore suspendendo, functiones vitae pessundant •.”

• Instit. Path. § 492.

Sed quoque varie inter se connectuntur, praesertim sedativa et septica; nam raro accidit quin morbus, ad putredinem vergens, debilitatis symptomatibus stipetur, antequam ulla adsit putredinis nota, uti in febre carcerum haud raro accidit: Et stimulus quoque illis conjungi solet; nam febres tam lenta quam maligna saepe signis inflammatoriis tanto cum impetu adoriuntur, uti scalpello chirurgico, ad effectus lethales affectuum topicorum prohibendos, opus sit; et hoc fit fortasse quia copia haud satis magna ad sedativos vel septicos effectus existit.

CORPORIS status, vel coeli temperies, modum adhibere pollent.

QUOD ad primum attinet, homines juventute summaque valetudine gaudentes, statusque quorum corporis est validus et robustus, minus septica vel sedativa potestate, quam aevo proVectiore vel habitu huic diverso, afficiuntur; et, si quis morbis qui oriuntur a potentiis horum generum laboret, tamen initium plerumque
fit

fit ab inflammationis signis: Ratio cujus fortasse fit, quod, in juventute et robustis, arteriae magis sanguine turgent et tenduntur, quod nervorum extremitates actioni ullius materiae noxiae sensiliores reddit, et inde reactio sensorii fit, vel comamen naturae ad has causas propulsiandas; et hoc ex fonte symptomata violenta inflammatoria, quae in morbis epidemicis malignis observantur, deveniunt. Eis in habitibus nonnunquam motus ad expulsionem materiae morbificae, antequam putredinem induxerit, satis valent; e contra, ubi habitus est laxior, arteriae haud exquillite sanguine implentur, minus est corpus stimulis obnoxium; itaque aliquod fermentum exceptum nec commotiones neque sensationes molestas tam cito ciet, sed accumulatur magna in copia, et motus corporis, torpore injecto, sistit, vel fluida ad putredinem disponit.

SENSATIONEM ratione tensionis augeri, oculorum tunica, retina, membrana Schneideriana, et intestina ostendunt, quibus

quibus arteriae numerosae serpunt, et convolvuntur, et si forte inflammatione sint correptae (ubi tensio est aucta) sensatio multum augetur; et materies, quas in statu sano facile ferre potuerunt, nunc dolores saevissimos motusque enormes creant. Idem fit multis in corporis partibus quae sensu pene in sanitate carent.

TIMOR debilitatem in corpore facit; ut etiam humiditas, sed multo pejus, si frigore conjuncta, quod ad spasmos inducendos multum valet. GAUBIUS de timore ait: "Terror prae caeteris perniciosus, systema nerveum violentissime quassando, spasmos, convulsiones, epilepsiam, stuporem, imaginationem depravatam, inducit", &c. § 543.

QUICUNQUE haec igitur consideraverit, videbit corporis statum multum in morbis epidemicis valere; sed quoque vis contagionis, non solum ex hoc, sed aliquam potestatem capit, ex coeli temperie; tametsi statum corporis antea enumeratum inducere tendit, viz. (aër calidus,
morbis

morbis malignis, frigidus, inflammatoriis viam sternit, prior systema relaxando, posterior robur addendo, tamen vires venenosas mirifice auget, vel diminuit: Et aliquando adeo auget, ut subito quasi fulminis ictu trucidet, uti patet ex MEAD, DIEMERBROECK, PRINGLE, HUXHAM, et omnibus qui de morbis epidemice grassantibus scripserunt; nam hyeme incipiente, multo mitiores, aestate vero faeviores, esse consentiunt. Etiam quo frigidior hyems vel calidior aestas, eo lenior vel gravior devenit morbus. Contagiones etiam aliae aliis conjungi solent.

DE ERUPTIONE.

ERUPTIO ex materia morbifica sub cute deposita ortum ducere videtur; et hoc in loco, de causis quae huic dispositioni favent vel averfantur, inquirendum est.

CAUSÆ quae favent, vel ex cuticula ipsa, vel ex sudore nimis subito effusa, vel ullo modo retenta, oriri possunt.

QUIBUS cuticula est densa vel luto operta, magno in numero plerumque apparent pustulae.

UBI sudores sunt excitati, vel vi febris vel ope medicamentorum stimulantium *, idem accidit: Nam videmus numerum esse ratione febris; et ubi magnopere saevit, ut antea dictum est, vel confluent, vel magno in numero sunt pustulae.

VERISIMILE videtur, materiam variolosam, omni in corporis humore contineri et evehi, et non tantum in materia Sanctoriana, sed etiam quoque in halitu; nam hominibus hoc morbo laborantibus olfactu perspicui potest; et halitus odorem variolosum (si ita loqui liceat) habet.

ITAQUE in cuticula densa, materies quae per illam exire debet continetur, et cutem leviter stimulando effusionem ex suis vasis producit.

UBI sudor subito erumpit, facile hoc fieri conceditur; nam aër haud copiam
tam

* Glasg.

tam magnam et subito emissam deferre valet; quare sub cuticula stagnat: Et hoc ex fonte eruptio numerosa; et varia corporis puncta huic materiei acri sunt subiecta, in unoquoque quorum pustulae fortasse producuntur.

INDE quoque fit, illos stragulis multis coopertos messem pustularum habere magnam, atmosphaera circumcirca formata, et cito materie expleta, et maiorem portionem haud continente; itaque quaecunque ad cutem postea est impulsæ, ibi stagnare cogitur.

EMPLASTRA vel aliquid simile ad eruptionem applicata sub illis pustularum numerum habent; nam in insitione olim usitata, ubi incisio parva fuit, et emplastrum super impositum, infra illud semper pustulae multae vel confluentes apparuerunt; et inde fit, ut empirici, hoc freti, dicant, se quacunque in figura variolas producere posse.

QUODCUNQUE perspirationem in ullam corporis partem dirigit, idem phaenomenon ostendit;

ostendit; et historia aegroti a praeceptore CULLEN celeberrimo discipulis impertita plane demonstrat: viz. Æger erumpentibus variolis aliquo casu haud in lectum se recipere potuit, sed in lectulo ante focum decubuit; in latere igni proximo pustulae permultae, in altero perpaucae, fuerunt. Nonne eruptione in partibus ubi fudor primus fuit incipiente, viz. facie, collo, pectore, etiam quoque probatur?

TEMPORE progrediente, et stimulo in cute manente, effusio indies augmentum sumit, cuticulam elevat, donec pus formari incipiat, quod e fermento sui generis lymphae coagulabilis in sero detentae sit, ut patet experimentis cl. GEBER in Actis Taurinensibus editis, portione fluidiore resorpta gradatim arescunt deciduntque pustulae.

DE FEBRE RECIDIVA VEL SUPPURATORIA.

AUCTORES magni nominis febrem suppuratoriam materiei variolosae corpore resorptae

forptae attribuunt. Sed haud mihi hoc verum videtur; cum fermentum variolosum, quod per omne morbi stadium in omni parte et fluido corporis existit, pabulum feбри praeberet; nam, per totum morbum, stimulus similis similibus organis est adpositus: Et multa exempla, morbum ab uno ad alterum dari posse, intervallo dierum plurimorum interposito posteaquam surrexerit aeger, docent; quod haud fieri posset, nisi contagionis pars adhuc in corpore lateret, et perspiratio, halitus, vel aliae excretiones gradatim exitum darent facilem. Et multo probabilius, ex irritatione in nervos cutaneos oriri; nam videmus, ubi pustulis numerosis vel confluentibus corpus abundat, et basis interstitiaque rubent, multo saeviore esse febrem: Praeterea molestia cutis, tensioque tensionis, inflammationem ostendunt. HOLWEL, in tractatu de methodo apud BRACHMANOS inferendi usitata, illos miracum diligentia pustulas aperire, et materiem illis educere, ait, populos illorum sub cura hocce in morbi stadio a febre non oppugnari;

oppugnari ; sed aliquis dicet, hanc methodum absorptioni occurrere. Historiam ab amico meo, D. YOUNG, juvene ingeniosissimo, qui medicinam apud Montrose felicissimo cum eventu exercet, mihi relataam hoc in loco proferam.

PUELLA variolis inoculata eruptionem copiosam habuit, praesertim in faciem, quae tumuit doluitque ; ad suppurationem febris magnopere accendebatur, pustulis in faciem apertis, multum mitigata ; sed augeri denuo incipiebat ; in genua tunc temporis pustulae fuerunt, quae hoc augmentum fecerunt stragulis irritatae ; nam, pure educto, penitus evanuit febris, neque denuo recurrit.

AD hoc confirmandum, quotidie videmus febres violentas ex irritatione fieri, ex vulneribus, &c. Sed de hoc satis.

NUNC de morbi speciebus diversis loquendum restat. SAUVAGES variis ex auctoribus tredecim collegit, et in discretas et confluentes, benignas et malignas, divisit ; discretarum benignarum duas
i tantum.

tantum, viz. lymphaticas et benignas: Malignarum sex, viz. complicatas, dysenteroides, vesiculares, verrucosas, filiquosas, miliares.

CONFLUENTIUM unam tantum habet, quam malignis non annumerat. Sed confluentium malignarum quatuor, viz. crystallinas, cohaerentes, nigras, corymbosas.

MULTUM dubito anne species prima revera sit variolosa; potius videtur esse morbus exanthematicus, lingua vernacula *chicken pox* dictus, cujus descriptio a praeceptore nostro egregio D. GREGORY prolata, omni symptomate quadrat: Et ex hoc evenit, quod nonnulli variolis bis in vita affici dicuntur; sed morbo prorsus diverso tentantur*.

ANTEA dictum erat, discretas et confluentes pendere ex copia tantum materiei sub cute stagnantis; itaque supervacaneum erit verbum de his addere; ad malignas properemus.

SAUVAGES

* In praelect. Clin.

SAUVAGES speciem dysenteroidem habet, quam ex SYDENHAM deduxit ; sed tempore quo grassabantur magnopere saeviebat dysenteria, viz. anno 1671, et 1672, &c. ut ait : “ Variolae quoque
“ praeter solitum hoc quoque tempore
“ grassabantur, atque ita pares dysenteriiis concurrebant, ut haud facile esset
“ dictu quis morbus plures occuparet ;
“ licet, quantum ego conjectando valui,
“ praevalere dysenteria adhuc videtur.”
Nunc omnibus est notum, dysenteriam esse contagiosam ; et mallem dicere aegrotum uno et eodem tempore morbis ambobus laborare, et hanc speciem diversam annumerari non debere.

SPECIES aliae ad duas tantum reduci possunt, viz. ubi signa sunt putredinis, vel febris lentae : Sed numerus multo major prioris, et vario in gradu ; nam in una cito ad ultimum pervenit stadium, ut in variolis nigris ; in alia vix perspicitur, ut in verrucosis.

SPECIES

SPECIES quae sunt moris maligni, quoad pustulas differunt, nonnullae aqua pene limpida implentur; aliae pure, et aliquando etiam miliares pustulae sunt circumspersae. Differentia materiei in pustulis contenta fortasse pendet ex spasmō diverso; nam ita potest formari, ut partem sanguinis ad pus efformandum aptam, (viz. lympham coagulabilem), transire haud sinat, et inde purulenta fermentatio haud accidit: Hoc phaenomena multis in morbis probabile reddunt, ubi sanguinis pars fluidior e corporis carcere evadit, dum spissior cohibetur, ut in hysteria, ubi urina limpida, suavis, vel etiam insipida, fluit; sed, finito paroxysmo, sedimentum deponit; quoque in febribus, premente paroxysmo, multum sedimentum habet; sed finito, eadem ac in sanitate devenit.

SUPRA diximus, ad species duas reduci posse variolas malignas; sed quoniam putredinis signa ambabus nonnullo in gradu apparent, melius erit in crystallinas

et purulentas dividere: Prior in pustulis
ferum tantum continet; posterior, pus.
Ad priorem pertinent vesiculares, filiquo-
sae, crystallinae; ad posteriorem, compli-
catae, miliares, cohaerentes, nigrae, co-
rymbosae. Differentia inter filiquosas
et crystallinas est, quod pars fluidi est re-
sorpta, et pustulas quasi aëre plenas relin-
quit. Purulentae inter se discrepant,
quod in nonnullis pustulae majores varie
aggregatae vel majori putredine, (ut in
variolis nigris), vel pustulis miliaribus
comitantibus, (quae regimine peculiari
produci possunt), et petechiae, quae et in
purulentis et crystallinis observantur; et
oriri possunt vel ex solidorum debilitate,
quae huic effusioni locum praebet, ut, ubi
parvae et rubrae sint maculae, et ex hu-
morum putredine, ubi majores et nigrae
sunt: Sed haec quoque solida debilitat.
Putredo vera raro in variolis occurrit, et,
nisi in variolis nigris, vix indicium verum.
In his conjungitur febris putrida; nam,
ex SYDENHAM, SAUVAGES hanc habet
speciem,

speciem, secundum quem dysenteria adhuc manebat; et quicumque PRINGLE consulit, videbit febrem malignam et dysenteriam valde esse affines; nam dysenteriam, ubi mortem infert, symptomata putredinis saepe comitantur: Eodemque anni tempore, viz. aestate, esse frequentiores, graviores, periculosioresque. Et probabile est, hac in specie esse febrem malignam; nam apparuerunt ab anno MDCLXX, nonnunquam saeviores, nonnunquam mitiores, per plures annos, et in autumno pessimis symptomatibus stipantur, ut SYDENHAM ait: “ Variolae
“ praecedentis constitutionis, post priores
“ annos duos, pustulas emitterent minus ac minus nigricantes, majores insuper sensim et majores, donec sub
“ finem anni MDCLXXIII pro speciei
“ ratione mites essent et benignae; jam
“ recepta pristina feritate, et pessimis
“ symptomatibus stipatae revertabant. In-
“ valuit haec variolarum species autum-
“ no

“no proximo, longius etiam in hyeme
“excurrens, quae solitis calidior multo
“esset, morbo favebat; appetente vero
“tempestate frigidior, imminuta est, fe-
“bre jam grassante, mox locum cedens*.”

Ex hoc quoque patet, quia tempestate morbis putridis inimica cessavit.

DE verrucosis, quam speciem ex MEAD. selegit, symptomata eruptionem praecurrentia vel comitantia haud sunt delineata, et dubito an inter malignas an benignas locari oporteat; sed quoniam per longum tempus manent pustulae et arescunt, benignas potius quam malignas vocarem; et inde venit, ut post purulentiam, partibus fluidioribus in corpus receptis, vel per cuticulam effusis, diu haerescant; et tametsi sint nigrae, tamen hoc haud est putredinis signum; nam nulla est nota vel sanguinis crassos resolutae, vel solidorum debilitatis; et MEAD haud docet

* Syd. const. epid. ann 1674.

esse nigras, et SAUVAGES tantum dicit,
“ quae ficcatae nigrescunt.”

RATIONEM reddere omnium sympto-
matum quae in variolis contingunt, fines
hujusce opusculi longe transfret; quia
ad symptomata febrilia explicanda, quae
nunquam defunt, necesse erit dicere de
spasmo, variisque ejus causis, quae a
Doctore CULLEN praeceptore hac in aca-
demia ingeniosissime est explicata, et in
manibus multorum condiscipulorum ad-
huc ejus opinio reperienda est; at hyeme
sequente omnibus pene erit nota: Itaque
de paucis aliis tantum loquar. Haud
necesse erit de dolore pectoris, renum,
&c. dicere, quia plerumque est ex horum
organorum inflammatione, et nisi ubi fe-
bris eruptiva est inflammatoria, et multa
cum vi saevit, haud sese manifestat.

SALIVATIO ex glandulis faucium ma-
terie variolosa stimulis devenit, quae ac-
tionem vasorum adauget, et ad majoris sa-
livae copiae secretionem ciet. Tussis
quoque fit ex materie simul cum bron-
chiae

chiae glandulis mucosae eversa, quae hunc motum convulsivum gignit, et nonnunquam inflammationibus, tuberculis, phthisi, variis pulmonum morbis, viam parat; etiam tussis quae longe post morbum manent originem ex hac ducunt; nam, ubi aliqua organa motibus ullis fuerint usitata, stimulo aliquo applicato, causa ablata, haud statim definit effectus; quia nostro systemati usu hi motus sunt familiares, et quasi pars functionum demum efficiuntur; hoc non solum tussibus sed etiam aliis motibus convulsivis accidit. Tametsi periculum erit ne tubercula inducantur, vel si tubercula antea pulmonibus extiterint, ne inflammatio illis incidat; tamen saepe sine ullo magno incommodo per plures annos tussis sese adjungit, ut mihi met accidit. Nam tussicula pene per decem annos post variolas permanfit, sed nunc penitus evanuit.

PTYALISMUS subito cessans, periculum adfert, duabus ex causis; prima ex spas-

mo revertente, qui oscula vaforum excernentium claudit; sed multo periculosior est alia ex systematis debilitate, quae facit ut vasa excernentia stimulo materiei per illa transeuntis haud moveantur.

TUMORES faciei, manuum, pedumque pendere videntur ex feri effusione; subito subsidentes, et periculum quod comitatur causas agnoscit, viz. spasmus revertentem vel debilitatem. Prior quarum est verisimilis ex analogia; quia ad ingressum febrium intermittentium, vel ad spasma formationem, corpus decrescit, et si tumores ulla in parte sint, idem faciunt; saepe etiam signa sunt debilitatis quando hoc occurrit. Ex debilitate quoque pustularum subsidentia oritur, et inde periculum; nam auctoribus ex omnibus, debilitas, lethales hoc in morbo effectus plerumque, producit, uti PRINGLE notat: “Men who have been
“weakened by other distempers or cures,
“as by salivation, are more susceptible
“of the infection, and run more risk”.
Porro,

Porro, “ Those who are taken into crowd-
“ ed hospitals with the small pox, how-
“ ever good the kind may be, and how-
“ ever well they may get through the
“ first and second stages, generally fall
“ into this fever and die *.” Hicce
morbus multum incisione mitigatur, et
adhuc sub judice lis est unde oriatur.
Nonnulli dicunt esse ex copia in corpus
recepta; sed hoc haud fieri potest, quia
pro fermento in fluidis agit; et si plus
vel minus materiei morbificae est adhi-
bitum, eandem quantitatem in fluidis gignet:
Neque varii modi perficiendi multum
valent. Sed, in primis causae occasio-
nales, quae lethalem reddunt hunc hu-
mani generis hostem, incisione evitantur,
praesertim timor; nam antea dictum
omnibusque notum est, animi anxietatem,
vel formidinem, morbi vires augere. Ne-
que enim usu immodicae veneris ac
Bacchi fruuntur, nec exercitiis nimis vio-
lensis

lentis utuntur, sed regulariter vivunt; et perraro, nisi rebus urgentibus, hominibus ex aliis morbis convalescentibus, vel debilitate fractis, arte variolae adhibentur, sed abstinencia a liquoribus fermentatis, carne, multum ad diathesin phlogisticam minuendam valet. Medicamenta quoque, quae dantur, paululum profunt: viz. mercurialia antimonialiis conjuncta, tametsi parva quantitate, spasmi formationi obviam eunt, et perspirationi Sanctorianae viam faciliorem reddunt, quod, ut antea dictum est, copiam pustularum minuit.

QUONIAM variolae non semper eadem habent symptomata, sed variant, perdifficile erit indicationes curatorias instituire, quae omni morbi varietati sunt propriae, si ad eruptionem tantum spectemus; nam perdiversae erunt, prout inflammatio vel debilitas comitantur, et ad has quinque reduci videntur, quae oriuntur ex febre comitante, viz:

E

I. IN-

1. INFLAMMATIONEM mitigare.
2. VIRIBUS, si deficiunt, auxilium ferre.
3. PUTREDINI occurrere.
4. FEBREM suppuratoriam prohibere.
5. SYMPTOMATA nonnulla levare.

AD primam nihil plus venaeſectione conducit, et nunquam eſt omittenda, praefertim in febris eruptiva, et ubi delirium dolores pulmonum aliorumque viſcerum premunt; nam tenſionem totius ſyſtematis minuit, inflammationemque tollit. Sed quaestio naſcitur, Quo ex loco ſanguis ſit detrahendus. Certe quam proxime parti affectae, ubi adfectiones ſunt topicae; ut, ubi delirium cum capitis dolore adest, et temporibus ope cucurbitularum cruentarum, arteriotomiae, vel hirudinum; ubi lateris, e brachio lateris dolentis; vel, ſi ambo dolent, ex ambobus. Etiamſi vero multi docent nihil referre, tamen D. CULLEN credit magni eſſe momenti; nam, ſi dolor partis inflammatae ſit ex vaſis ſanguine turgentibus, et tenſionem partis exquisite augentibus, quomodo hoc facilius

lius levabitur, quam detrahendis fluidis illis ex vasis? Quoniam injectiones in corpore defuncto factae docent, vasa inter se per anastomofin communicari: Et patebit ex hoc, sanguinem vasis vicinis eductum ad tensionem minuendam multum tendere; neque praxis adversatur. Nam VAN SWIETEN historiam tradit duorum juvenum, simili fere aetate et temperamento gaudentium, pluritudinis symptomatibus pene aequalibus correptorum: Ex uno, sanguis multo cum levamine ex brachio fuit detractus, et cito post surrexit; in altero, ex pede, parvo cum successu; et demum quoque, in hoc venae sectione in brachio adhibita, cito sanitatem recuperavit*.

HISTORIAM aliam, a D. ARNHOLD, qui paucis abhinc annis medicinae honoribus hac in Academia donatus est, editam, haud omittam. Juvenis, qui saevissimo dolore lateris utriusque laboravit, e brachio dextro

* In aph. Boerh. vol. 3.

dextro unc. x. sanguinis amisit, qui tunc aiebat, se nullum dolorem in latere dextro sentire; latus vero sinistrum adhuc ut antea saeviebat; sed brachii sinistri vena pertusa, dolor quoque hujus lateris mitescebat *.

POST venaesectionem emplastra epispastica in spasmo solvendo, etiam in morbis inflammatoriis, post debitam evacuationem, multum laudis merentur.

EMETICA quoque: Sed ante omnia tart. emet. refracta dosi datum palmam arripit; nam non tantum officium emetici edit, sed potestatis nervosae distributionem aequalem promovet, alvum laxat, et sudori levi favet. Pediluvium quoque est ad sudorem levem eliciendum efficax. Nonnulla alia multum huic indicationi profunt, praesertim si delirium et dolor capitis premant, viz. sono luceque evitatis.

CALOR et medicamenta stimulantia sunt cautius cane et angue amovenda; nam inflammationem mirifice augent.

AD

* Dissert. inaug.

2. VIRIBUS deficientibus auxilium ferre.

ANTEA diximus, symptomata, quae hoc ostendunt, huic morbo propria; praeterea illa febris lentae communia, viz. pustulas subito recedentes, facies manusque subsidentes, &c. In morbi initio, si febris lenta apparet, tart. emet. magnopere ad spasimum solvendum conducit, ut etiam epispastica; sed, si supervenit debilitas, morbo progrediente, recurrendum est ad cardiaca, quorum vinum rubrum est praestantissimum, testante GREGORY praeceptore egregio.

CORTEX peruv. quoque honorem postulat, praecipue in pustulis recedentibus, magnopere robur systematis auget.

EPISPASTICA carpis pedibusque applicata, ubi haud tument, (quod antea dictum est debilitatis signum), plerumque stimulo tumorem augent. Cataplasmata acria idem perficiunt.

OPIUM quoque haud est sine gloria, modica in dosi, si aeger est insomnis; tametsi inflammatio parva appareat, opium, soporem

soporem inducendo, plus boni quam mali adfert ; et SYDENHAMUS dicit, se vidisse ptyalysmum redintegratum usu opiatorum.

3. PUTREDINI occurrere.

MEDICAMENTA antiseptica omnia huic indicationi sunt apta ; et adeo sunt multa, ut, describere tantum, opus multo majus hoc impleret. PRINGLE dicit, omnia adstringentia esse antiseptica ; ita hic pauca tantum commemoramus. Cortex peruv. locum tenet primum, et saepe ultra spem aegrotum quasi faucibus Orci rapit, dose quam stomachus ferre potest adhibita, et frequenter repetita : Sed, quoniam pulvis molestiam, magna in copia deglutitus, stomacho inducit, extractum darem ; quia minori in massa majorem tenet potestatem ; et DE HAEN, in febribus malignis, ubi petechiae, urina sanguinolenta, malum pene omne omen, adslabant, felicissimo cum eventu dedit, etiam ad unciam in die.

ACIDA

ACIDA varia quoque magni sunt usus, praesertim vitriolicum et vegetabile. Acidum nitrosum et muriaticum haud tam proprie dari possunt, quia tussim excitant; itaque raro a medicis exhibentur. Potus acido vitriolico acidulatus pro potu communi dari debet, ad tussim levandam, et omnia alia quae vires augent. Si delirium premat, pedes manusque foveantur aqua tepida. Alvus si-
pata omni hujus morbi stadio nocet; nam, tametsi nonnulli purgantia condemnant, foeces in intestinis retentae stimulant, et varia mala, ut inflammationes intestino-
rum, diarrhoeam, inducunt; et FREIND multum in febre suppuratoria laudat. Certe diarrhoea vires systematis diminuit; igitur evitanda: Sed alvi depositio bis vel saltem semel in die non tantum non obest, sed est necessaria; et ubi febris est generis inflammatoriae, sales neutri, refractis et repetitis dosibus, tamarindi, cassia, manna, vel clysmata sale communi praeparata, hoc adjuvant. Vel, si febris lenta vel
putredinosa

putredinosa adest, ubi periculum a diarrhoea, clysmata ex jusculis tepidis, vel etiam ex aqua tepida sola, usurpanda.

DIARRHOEA caute, et non nisi adeo vehemens ut systema debilitet, est sistenda; huic officio absorbentia, clysmata cum opio, sunt propria. Si delirium vel coma his in stadiis superveniunt, semicupium vel fomenta, pedibus per horam vel plus applicata, saepe levamen adferunt.

4. FEBREM suppuratoriam prohibere.

AUCTORES omnes consentiunt, hac in febre summum esse periculum; itaque summa vi praecavendum; quod pustulas aperiendo perficitur, vel saltem ea mitigatur; supra diximus Brachmanas hoc tacere, et nunquam hanc febrem experiri. Pustulis apertis, pus educatur et abstergeatur panno linteo, aqua tepida, et lacte mado, et repetatur pro re nata.

5. SYMPTOMATA nonnulla levare.

ALIQUANDO saliva adeo est spissa ut vix ore exspui possit; vomitoriis mitioribus, gargarismatibus, levetur.

OCULI nonnunquam pustulis clauduntur, vel pustulas in globum habent: Hic necesse erit pus educere, et aqua rosarum vel lacte tepido frequenter lavare.

TUSSIS quae post morbum manet opiatum cum cubitum eatur desumptis tollitur.

PER totum morbum diaeta sit tenuis, potus acidulatus, et aeger saepe teneat in ore fructus aurantiorum vel limonum ad sitim compescendam. Magni est momenti aërem esse purum et frigidiusculum; ad hoc, nisi temperies est frigida, fenestrae saepe per diem servantur apertae. Nec parvi est mundities; quare lodices et stragula mutari frequenter necesse erit; nam, cum pure sordida et rigida sint, non solum aërem ipsum corrumpunt, sed asperitate quoque stimulant, et febrem molestiamque cutis adaugent. Aeger lecto haud se contineat, nisi res postulant, neque in domo; sed sine ullo incommodo, praesertim aestate, et ubi haud pluit, sub dio manere licet; nam hoc modo aëre

F

puro

puro fruitur, et perspiratio cito evehitur. Potus erit frigidus, vel saltem frigidi-
usculus; SYDENHAM cerevisiam tenuem
laudat.

RHASES aegrotos in aqua frigida
lavare per medium diem jussit; sed hac
in regione, ubi homines ad morbos in-
flamatorios sunt procliviores, vix tuto
fieri potest.

F I N I S.

1

